

چیستی آه، ای شعر!

هی بهانه، بهانه، بهانه

چیست حرف حساب تو ای شعر؟!

تا به کی قهر با این دل تنگ؟

چیست آیا جواب تو ای شعر؟!

آشنای من و غصه‌هایم!

تا به کی ماندن این گونه دلسرد؟

منتظر می‌نشینم به راحت

آهوی وحشی شعر، برگرد!

چیستی، چیستی آه ای شعر؟!

چون نسیمی وزیدی به جانم

شاد و زیبا نشستی کنارم

روزگاری شدی همزمانم

پا به پای تو من زندگی را

یک نفس تا به اینجا دویدم

پس بمان تا نگویم که: «بی تو

مثل شعری به پایان رسیدم!»